

Schuller Hugóné

Anyám, 1910. Egy Leonardo kép mintájára pózolt itt be. Tréfából írta oda franciául [olaszul: Madonna della Affectata]. Francia volt a család egy részének az érintkezési nyelve, mert volt két nagynénim, rendkívül előkelő hölgyek. Az én két nagynénémet (Dinora és Henriette) olyannyira franciául tanították, hogy később képtelenek voltak megtanulni magyarul. Anyukám 1890 körül születhetett. Ő is Pesten született. Nem nagyon tudok mondani az ő gyerekkoráról semmit, mert vagy nem volt téma, vagy én nem emlékszem, hogy valamit hallottam volna róla. Akkor az volt a divat a családban, hogy francia neveket adtak a gyerekeknek, azért őt [Rabinovszky] Clairette-nek nevezték el. Ha a családban anyámról volt szó, akkor mindig úgy emlegették: Clairette. Én nem hiszem, hogy francia eredete lett volna itt valakinek is, hanem akkoriban kicsit sznobos gyereksnevelés volt divatban. Anyám nagyon szép volt, nagyon szigorú és imádtam. Feltétel nélkül imádtam. Egyébként játékos kedvű fiatal lány lehetett, fölvette nagyanyám színpadi kosztümjeit -- akkor az volt a divat, hogy nem a színház adta, hanem a szólistáknak kellett hozniuk a kosztümjeiket, és anyám kedvet kapott, és beöltözött a nagyanyám kosztümjeibe. Egyikben-másikban le is fényképeztette magát, de hogy ki csinálta a fényképeket, nem tudom. Mindenesetre egy-egy kosztümös fotón láttam, hogy azon nem a nagyanyám van, hanem az anyám. Neki magának is nagyon jó hangja volt, de valószínűleg nem tanult énekelni, mert arra nem kerülhetett sor.